

[Villemoes.]

som nu kommer til Behandling i Folketinget. Man kan ikke paavise andet end ganske enkelte Tilfælde; det staaer ogsaa i en Besvarelse fra det allerede bestaaende Nævn eller Udvalg; hvad det nu er, det hedder — vi har efterhaanden saa mange, at man i alt Fald skal have sin Hukommelse godt med, hvis man vil finde ud af, hvor mange Raad og Nævn vi efterhaanden bliver bebyrdet med under dette Ministerium. Ifølge denne Besvarelse til Bilag 2 synes der ikke at have været noget rigtigt Grundlag for Indskriden. Det skulde vist, forstaar jeg, ligge deri, at man har kviet sig ved fra forskellig Side at komme med Anker til Ministeriet over, at Priserne har været for høje. Jeg maa erkende, at for mig er Spørgsmaalet ikke saa forfærdelig vigtigt, men jeg finder ikke, der er Grund til denne Ændring af § 11.

I de Forespørgsler, som i skriftlig Form blev sendt fra Udvalget, og af hvilke de fire første er stillet paa Foranledning af Venstremindretallet, har vi ogsaa spurgt om, hvor stor en Del af Danmarks Vareimport, fordelt paa de enkelte Varegrupper, der er bundet ved bestaaende Handelsoverenskomster. Den skriftlige Besvarelse heraf findes i Betænkningen, men den er ikke nogen Besvarelse. Derudover har vi faaet en Del mundtlige Oplysninger i Udvalget, og man kan sige, at disse naturligvis ikke har været uinteressante. Men naar vor Opfattelse paa dette Omraade er saa stærkt afvigende fra den højterede Regerings Synspunkter, er det ikke unaturligt — i Særdeleshed paa Baggrund af gentagne Udtalelser, saavel fra den højterede Handelsminister som fra andre Medlemmer af Regeringen og Regeringspartierne, om, at i det Øjeblik, der kunde findes Former for at komme bort fra det nuværende omstændelige System, var man villig til at drøfte dette —, at vi har tilladt os at forespørge, hvor mange Millioner Kroner der er bundet ved Handelsoverenskomster med det Udland; vi handler med. I Øjeblikket er jo over 90 pCt. af Danmarks Vareimport inde under Importreguleringen. Man har fra ledende Erhvervskredse, baade i By og paa Land, meldt sig og sagt, at dette ikke var nogen Nødvendighed, og naar vi samtidig i Udvalget er klar over, at det, der er direkte bundet ved Handelsoverenskomster, maaske er ca. en Trediedel af Danmarks Vareimport, saa synes vi, at der maa være Rum for en begyndende Afvikling. Vi har erkendt Gang paa Gang ved Behandlingen af det her foreliggende Lovforslag og tidligere, at vi jo ikke har nogen som helst Magt, at vi kun kan komme med Hen-

stillinger, og selv om vore Ønsker gaar i en helt anden Retning end Afvikling, nemlig i Retning af et helt andet, meget mere enkelt System, mener vi selvfølgelig, at Afvikling er bedre end at fortsætte med det bestaaende. Jeg har her antydnet, at vi var villige til at forhandle om en Afvikling, der gik ud paa en gradvis Aftrapning over en vis Periode. Vi ved udmærket godt, at foruden de 460 Mill. Kr., der er indeholdt i de direkte Handelsaftaler, som Danmark har med andre Lande, er der en lang Række saakaldte Bindinger, som skyldes de Tuskhändler, vi har lavet med de omliggende Lande, men de repræsenterer slet ikke et Beløb, der kan danne Baggrund for, at man har baandlagt over 90 pCt. af Danmarks Vareimport under Valuta-Attestsystemet.

Jeg beklager, at man ikke har saa megen Tiltro til Landstingets Udvalg, at man har fundet Anledning til at give os de tørre Tal — man kunde i Nødsfald have givet os disse Tal under Tavshedslofte. Det er første Gang, jeg har været med til et Udvalgsarbejde af den Art. Man har sagt: Saa og saa mange Millioner Kroner er bundet ved Handelsoverenskomster med fremmede Lande, og som Følge af Tuskhändler af forskellig Art, Varebytninger, er der bundet en Del paa det Land, en Del paa det Land og en hel Del paa det Land — men Tallene har Ministeriet ikke villet give os. Jeg oplyser dette til Orientering for det høje Ting og for at belyse, at de Forespørgsler, vi fra vor Side har rettet, ikke er blevet besvaret paa en for os fyldestgørende Maade. Jeg mener, Tiden maa være inde til at faa frigjort i hvert Fald en Del af Danmarks Vareimport.

Selve Ændringsforslagene er der næppe Grund til at drøfte nærmere paa nærværende Tidspunkt, da det høje Tings Medlemmer jo er fuldt bekendt med disse Ændringsforslag, som i det væsentligste er de samme som dem, mine Partifæller i det andet høje Ting har fremsat.

Hvad Lovforslagets Titel angaar, bruger saavel Regeringspartierne som Oppositionen Benævnelsen „Indløseligheden af Nationalbankens Sedler“, men Nationalbanken har jo, siden vi sidst drøftede Valutalovgivningen i den høje Rigsdag, faaet et andet Firmanavn; den hedder nu „Danmarks Nationalbank“. Det er selvfølgelig af ganske underordnet Betydning, men det vilde maaske have været rigtigere, om saavel Flertal som Mindretal havde brugt den korrekte Betegnelse. Jeg synes i øvrigt, det gamle Navn er meget behageligere og bedre, og det er vel ogsaa det, der vil blive